

M. 15157: 1-2.

(översättin. 1 sida)

Kamerun

uppt. år 1952

Loar i LMF 85 nov. hästhöft och hästslakt m. m
s. 1-2

en Fombot, 7 julio 1952

Kamerun

M. 15157:1

68

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Sinjoro

Responde al via demando publikita en la majaj Remo Esperanto internacia mi ĝis skribis, pri ĉevalaĵo:

1°: Mia opinio pri ĉevalaĵo kiel nutraĵo, antaŭe kaj ĝis nun estas ĉiam la sama; mi ne povas kaj ne volas manĝi ĉevalaĵo ĉar ĉevalo nur estas utildombesto, sed ankaŭ kunvivanto de la homoj.

2°: mi ne bone scias; mi trovas kruela tiu puĉado.

3°: Logante ekde 16 jaroj en Kameruno blankuloj kaj nigroloj ne manĝas ĉevalaĵon. Ĉiuj ĉevaloj nur estas rajdoĉevaloj, kaj tielbunde, ĉiam ili estas puĉataj.

Antaŭe la alveno de la blankuloj la nigroloj manĝis hundojn kaj katojn; ĉiam, ne ekzistas speciala

persono kiu havis la taskon mortigi
tiujn bestojn. Ĉiu posedanto kun
* sia vivantbesto aĉetebla venis sur
la placo.

n^o - Ĉiu aĉetanto, kum kretpeco retenis
sian parton kiu estis tiel markita;
Kiam la besto estis tutevendita, la
posedanto ĝin partagis.

Malpli por mi diri veniam plu
ili puĉidas tiujn dombestojn; tiu
kruel kutimo perias pereas - sed
la migruoj restas ankoraŭ ionete
suraĝ homojn, kaj okaze ili
manĝas iu ajn beston ĉi iafaje
lian fraton.

Koraj salutoj; Amideame

~~Suzanne Eymir~~

S^{ino} = Suzanne Eymir
Kaf plantejo
Foumbot Cameroun

M. 15157.

(68)

1. Min uppfattning om hästkött som näringsmedel förut och hittills är alltid den samma: Jag kan inte och vill inte äta hästkött, ty hästen är endast ett nyttigt husdjur och dessutom människans livsföljeslagare.
2. Jag vet inte. Jag finner denna slakt vara grym.
3. Under de 16 år som jag bott i Kamerun har vita och svarta inte ätit hästkött. Alla hästar är endast ridhästar, och i detta landet slaktas de alltid.
Före de vitas ankomst åt de svarta hundar och katter. Då fanns det inte någon särskild person som hade till uppgift att döda dessa djur. Varje ägare av ett levande djur som var till salu kunde komma till torget.
4. Varje köpare markerade med ett kritstycke de djur som inköpts. När alla djur inköpts, gjorde ägarna delinbetalningar.
I ännu mindre grad för att inte säga aldrig slaktar de dessa husdjur. Denna grymma sedvänja försvinner. Men de svarta är fortfarande litet vilda. Och då och då äter de vilket djur som helst och ibland t.o.m. sin bror.

Fru Suzanne Eymin
(Kaffepantage)

Fournbot Camerun